

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 929

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 16 noiembrie 2006

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 619 din 3 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 alin. 1 și 2 și art. 505 alin. 1 și 4 din Codul de procedură penală, precum și ale art. 96 alin. (6) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	2-3	1.376. — Ordin al ministrului sănătății publice privind respectarea tarifelor maximele pentru serviciile furnizate de unitățile sanitare publice în cadrul asigurărilor voluntare suplimentare de sănătate	9
Decizia nr. 672 din 10 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă	4-5	2.017. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului pentru acceptarea amendamentelor la Codul internațional de management pentru exploatarea în siguranță a navelor și pentru prevenirea poluării (Codul I.S.M.), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.179(79) a Comitetului Securității Maritime la 10 decembrie 2004	10-11
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.602. — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006, pentru județul Iași	5	5.601. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind aprobarea Calendarului mișcării personalului didactic de predare și pregătire/instruire practică din învățământul preuniversitar pentru anul școlar 2007—2008	11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
756. — Ordin al ministrului economiei și comerțului pentru aprobarea Listei organismelor de certificare notificate care efectuează evaluarea conformității eficienței cazanelor noi pentru apă caldă care funcționează cu combustibili lichizi sau gazeși	6	5.602. — Ordin al ministrului educației și cercetării pentru aprobarea Metodologiei privind mișcarea personalului didactic de predare și pregătire/instruire practică din învățământul preuniversitar	12
1.322. — Ordin al ministrului sănătății publice privind aprobarea normelor de stabilire a criteriilor și metodologiei de preluare a activității unui praxis existent	7-8	5.603. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind aprobarea Metodologiei de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea posturilor didactice/catedrelor declarate vacante în unitățile de învățământ preuniversitar din județele nominalizate în Hotărârea Guvernului nr. 1.942/2004	12
1.356. — Ordin al ministrului sănătății publice privind stabilirea onorariilor pentru serviciile prestate de către experții medicali	8-9	REPUBLICĂRI	
		Legea nr. 186/2003 privind susținerea și promovarea culturii scrise	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 619**

din 3 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 alin. 1 și 2 și art. 505 alin. 1 și 4 din Codul de procedură penală, precum și ale art. 96 alin. (6) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 alin. 1 și 2 și art. 505 alin. 1 și 4 din Codul de procedură penală, precum și ale art. 96 alin. (6) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Marian Ștefănescu în Dosarul nr. 4.374/2003 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, personal, lipsă fiind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, autorul excepției Marian Ștefănescu susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu se acordă despăgubiri pentru erori judiciare în cazul în care s-a luat o măsură preventivă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 alin. 1 și 2 și ale art. 505 alin. 1 și 4 din Codul de procedură penală, întrucât legiuitorul stabilește condițiile care atrag răspunderea statului pentru erori judiciare. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a art. 94 alin. (6) din Legea nr. 303/2004, devenit art. 96 alin. (6) după republicare, arată că aceasta este inadmisibilă, întrucât autorul excepției solicită modificarea și completarea textelor criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 772 din 27 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 4.820/3/2003/2006, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 504 alin. 1 și 2, ale art. 505 alin. 1 și 4 din Codul de procedură penală, precum și ale art. 94 alin. (6) din Legea nr. 303/2004**, cu ocazia admiterii recursului împotriva încheierii de ședință din data de 15 noiembrie 2005 a Tribunalului București — Secția a V-a prin care s-a respins excepția de neconstituționalitate ca inadmisibilă. Excepția a fost ridicată de Marian Ștefănescu în cadrul soluționării unui litigiu cu statul român pentru acordarea de daune morale și materiale cauzate de erori judiciare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 504 alin. 1 și 2 și ale art. 505 alin. 1 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, întrucât nu prevăd posibilitatea de reparare a pagubei persoanelor care au fost victimele erorilor judiciare în materie penală, decât dacă persoana a fost privată de libertate ori dacă i s-a restrâns libertatea în mod nelegal. Totodată, persoana vătămată nu se poate îndrepta cu acțiune directă împotriva magistratului responsabil de eroarea judiciară, ci numai împotriva statului român.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie a admis recursul declarat împotriva încheierii Tribunalului București — Secția a V-a civilă prin care s-a respins sesizarea Curții Constituționale, neexprimându-și opinia.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale și că, în realitate, aspectele invocate de autorul excepției țin de interpretarea și aplicarea legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 504 alin. 1 și 2 și ale art. 505 alin. 1 și 4 din Codul de procedură penală, precum și ale art. 94 alin. (6) din Legea nr. 303/2004.

Dispozițiile art. 504 și ale art. 505 din Codul de procedură penală au fost modificate prin art. I pct. 219 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003.

Astfel, dispozițiile criticate din Codul de procedură penală au următorul cuprins:

— Art. 504 alin. 1 și 2: Cazuri care dau dreptul la repararea pagubei

„Persoana care a fost condamnată definitiv are dreptul la repararea de către stat a pagubei suferite, dacă în urma rejudecării cauzei s-a pronunțat o hotărâre definitivă de achitare.

Are dreptul la repararea pagubei și persoana care, în cursul procesului penal, a fost privată de libertate ori căreia i s-a restrâns libertatea în mod nelegal.“

— Art. 505 alin. 1 și 4: Felul și întinderea reparației
„La stabilirea întinderii reparației se ține seama de durata privării de libertate sau a restrângerii de libertate suportate, precum și de consecințele produse asupra persoanei ori asupra familiei celui privat de libertate sau a cărei libertate a fost restrânsă.

[...]

Reparația este, în toate cazurile, suportată de stat, prin Ministerul Finanțelor Publice.“

Deși în notele scrise ale autorului excepției și în actul de sesizare a Curții Constituționale este menționat ca obiect al excepției și art. 94 alin. (6) din Legea nr. 303/2004, Curtea constată că dispozițiile acestui articol au devenit dispozițiile art. 96 alin. (6) după republicarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, având în prezent următorul cuprins: *„(6) Pentru repararea prejudiciului, persoana vătămată se poate îndrepta cu acțiune numai împotriva statului, reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice.“*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind dreptatea ca valoare supremă în statul de drept, ale art. 11 referitoare la dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, consideră că sunt încălcate și prevederile art. 6 privind dreptul la un proces

echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Cu privire la dispozițiile art. 96 alin. (6) din Legea nr. 303/2004, autorul excepției solicită să se excludă din textul legal criticat cuvântul *„numai“*. Prin urmare, Curtea constată că solicitarea autorului excepției privește modificarea și completarea textului legal criticat, ceea ce, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu intră în competența Curții Constituționale.

II. Referitor la dispozițiile art. 504 alin. 1 și 2 și ale art. 505 alin. 1 și 4 din Codul de procedură penală, Curtea constată că acestea sunt constituționale pentru următoarele considerente.

Potrivit art. 52 alin. (3) din Constituție, statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare, iar răspunderea acestuia este stabilită *„în condițiile legii“*.

Dispozițiile legale criticate fac parte din cap. IV *„Repararea pagubei materiale sau a daunei morale în cazul condamnării pe nedrept sau al privării ori restrângerii de libertate în mod nelegal“* al titlului IV *„Proceduri speciale“* din Codul de procedură penală și stabilesc cine are calitatea de a beneficia de reparație, și anume persoana care a fost condamnată definitiv dacă în urma rejudecării cauzei s-a pronunțat o hotărâre definitivă de achitare, precum și persoana care, în cursul procesului penal, a fost privată de libertate ori căreia i s-a restrâns libertatea în mod nelegal.

Prin urmare, faptul că legiuitorul a reglementat în mod expres și limitativ doar aceste situații nu are semnificația unei încălcări a dreptății ca valoare supremă în statul de drept și nici a unei limitări a accesului liber la justiție, garantat de art. 21 din Constituție, sau a dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât este la latitudinea legiuitorului să stabilească aceste condiții și limite.

În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 53 din Legea fundamentală, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, întrucât nu s-a reținut restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (6) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Marian Ștefănescu în Dosarul nr. 4.374/2003 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 alin. 1 și 2 și ale art. 505 alin. 1 și 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 672

din 10 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Titi Stângă și Petruța Stângă în Dosarul nr. 2.270/2005 al Tribunalului Tulcea.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.270/2005, **Tribunalul Tulcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Titi Stângă și Petruța Stângă cu ocazia soluționării unei contestații în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate „contravin art. 21 din Constituție care consacră accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, în acord cu principiul adevărului și realizării corecte a actului de justiție, fără nicio îngrădire, aceste drepturi urmând a fi interpretate în acord cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 din CEDO și art. 20 din Constituție“, deoarece prevăd expres și limitativ motivele pentru care poate fi introdusă contestația în anulare. Astfel, apreciază că prin condiționarea introducerii contestației în anulare de formularea „*numai dacă aceste motive nu au putut fi invocate pe calea apelului sau recursului*“ nu se lasă judecătorilor o marjă mai largă de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, ajungându-se astfel la soluția pur formală a respingerii ca inadmisibilă a contestației în anulare numai pentru faptul că motivele din contestație puteau fi invocate prin căile ordinare de atac.

Tribunalul Tulcea apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că reglementarea criticată nu reprezintă o îngrădire a accesului la justiție și la un proces echitabil, atâta timp cât legiuitorul a reglementat calea de atac a apelului și recursului prin care părțile pot invoca motivele de nelegalitate sau netemeinicie a hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că dispozițiile art. 317 alin. 1 din Codul de procedură civilă, precum și celelalte reglementări privind contestația în anulare asigură posibilitatea celui îndreptățit de a sesiza aceeași instanță care a dat hotărârea irevocabilă în cauză, pentru a o retracta și a o înlocui cu alta, dată cu respectarea cerințelor legii, inclusiv cu respectarea condiției ca motivele invocate în susținerea contestației să nu fi putut fi invocate pe calea apelului sau recursului. Instanța apreciază că nu este vorba despre o restrângere a accesului la justiție, ci de exercitarea drepturilor în cazurile, pentru motivele și în ordinea prevăzute de lege.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 317 alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă sunt constituționale. În acest sens arată că reglementarea criticată nu încalcă accesul liber la justiție în scopul apărării drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale părților interesate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 317 alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*Hotărârile irevocabile pot fi atacate cu contestație în anulare, pentru motivele arătate mai jos, numai dacă aceste motive nu au putut fi invocate pe calea apelului sau recursului*“.

Autorii excepției susțin că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 care consacră accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul legal dedus controlului are ca finalitate prevenirea tentativelor de tergiversare a cauzei, prin invocarea abuzivă în cadrul căii extraordinare de atac a contestației în anulare a unor motive care ar fi putut fi invocate pe calea apelului sau a recursului.

Aşa fiind, art. 317 alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă, departe de a contraveni prevederilor art. 21 din Constituție, să deplină satisfacție exigențelor acestora atât în ceea ce privește accesul liber la justiție, pe care îl asigură în limite rezonabile, cât și dreptul la un proces echitabil.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Titi Stângă și Petruța Stângă în Dosarul nr. 2.270/2005 al Tribunalului Tulcea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE**

**privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului,
prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006, pentru județul Iași**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 11 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale pe anul 2006, cu suma de 1.890 mii lei, pentru județul Iași, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006, și alocarea acesteia bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale, potrivit anexei care face parte

integrantă din prezenta hotărâre, pentru finanțarea unor obiective de investiții și a unor cheltuieli curente.

Art. 2. — Ordonatorii principali de credite răspund de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2006.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,

Paul Victor Dobre,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 8 noiembrie 2006.
Nr. 1.602.

ANEXĂ

REPARTIZAREA

**pe unități administrativ-teritoriale a sumei alocate din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului,
prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006, pentru județul Iași**

Nr. crt.	Unitatea administrativ-teritorială	Destinația	Suma alocată — mii lei —
1.	Comuna Dumești	Consolidare, extindere și supraetajare la sediul Primăriei Comunei Dumești	300
2.	Comuna Moșna	Finanțarea unor cheltuieli curente	300
3.	Comuna Valea Seacă	Construire sediu de cămin cultural în comuna Valea Seacă	820
4.	Comuna Ciohorăni	Îmbrăcăminți bituminoase ușoare pe drumul comunal DC 105 Ciohorăni — Cozmești, km 0+000—2+000	300
5.	Orașul Podu Iloaiei	Amenajarea sediului Primăriei Orașului Podu Iloaiei	170
TOTAL:			1.890

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

ORDIN**privind aprobarea normelor de stabilire a criteriilor și metodologiei de preluare a activității unui praxis existent**

Având în vedere prevederile art. 69 alin. (2) din titlul III „Asistența medicală primară” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice, văzând Referatul de aprobare al Direcției generale politice, strategii și managementul calității în sănătate nr. E.N. 6.149 din 2 noiembrie 2006,

ministrul sănătății publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Praxisul de medicină de familie, denumit în continuare *praxis*, reunește patrimoniul de afecțiuni profesionale, infrastructura cabinetului și clientela reprezentată de pacienți și alți beneficiari ai serviciilor oferite de cabinet.

Art. 2. — În cazul unităților sanitare cu profil de medicină de familie, indiferent de forma de organizare, denumite în continuare *cabinete*, infrastructura praxisului este reprezentată de spațiile/imobilele în care se desfășoară activitatea cabinetului/cabinetelor și a punctului/punctelor de lucru, cu anexele și terenul aferent.

Art. 3. — Infrastructura praxisului poate fi deținută în proprietate de către medic sau de cabinetul său ori se poate afla în folosința medicului în una dintre formele prevăzute de lege.

Art. 4. — Încetarea activității unui medic care practică independent într-un cabinet poate avea loc în oricare dintre următoarele cazuri:

- a) pensionare;
- b) deces;
- c) încetarea activității înainte de pensionare (boală, handicap, interdicția de a exercita profesia, propria decizie);
- d) schimbarea domiciliului.

Art. 5. — Obiectul preluării activității unui praxis îl reprezintă patrimoniul de afecțiuni profesionale. Modalitățile de preluare a activității unui praxis pot fi:

- a) vânzarea cu îndeplinirea condițiilor prevăzute la titlul III din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății;
- b) schimbul;
- c) donația, legatul, făcute în condițiile Codului civil (art. 800 și următoarele);
- d) locațiunea (art. 1410—1490 din Codul civil), comodatul (art. 1560—1575 din Codul civil), uzufructul (art. 517—564 din Codul civil);
- e) aportul la capitalul social.

Art. 6. — Preluarea activității poate fi realizată de către un medic specialist de medicină de familie, persoană fizică, ori de o unitate sanitară cu profil de medicină de familie, în formele de organizare prevăzute de lege, prin reprezentantul legal, în care cel puțin un medic este confirmat în specialitatea medicină de familie.

Art. 7. — Medicii persoane fizice și unitățile sanitare prevăzute la art. 6 trebuie să facă dovada dreptului de exercitare a profesiei, respectiv a înregistrării la Registrul unic al cabinetelor medicale la autoritatea de sănătate publică județeană sau a municipiului București.

Art. 8. — În funcție de modul de deținere și/sau de folosință a infrastructurii, se pot aplica următoarele proceduri:

a) dacă infrastructura se află în proprietatea privată a medicului care își încetează activitatea ori dacă infrastructura se află în proprietatea privată a unității sanitare organizate de către medic, aceasta poate fi transmisă în una dintre formele de transmitere prevăzute de lege; se poate transmite și doar folosința infrastructurii, în una dintre formele prevăzute de lege;

b) dacă infrastructura se află în folosința medicului care își încetează activitatea și dacă în contractul în baza căruia este deținută această folosință este prevăzută o clauză în acest sens, se transmite folosința infrastructurii.

Art. 9. — Alte elemente ale fondului comercial care excedează infrastructurii pot face obiectul unei modalități legale de transmitere.

Art. 10. — Medicul care își încetează activitatea va opta pentru una dintre modalitățile de transmitere a activității prevăzute la art. 5.

Art. 11. — Intenția/oferta de cesionare, în funcție de forma de organizare a unității sanitare cu profil de medicină de familie, va fi comunicată, după caz, de către medicul care își încetează activitatea, după cum urmează:

- a) medicilor angajați ai cabinetului medical, indiferent de forma de organizare a acestuia;
- b) medicilor membri ai asocierii/grupării din cabinetele medicale asociate/grupate;
- c) medicilor membri ai societății civile medicale;
- d) medicilor asociați/acționari ai cabinetelor cu personalitate juridică organizate ca societăți comerciale;
- e) medicului de familie care, în condițiile decesului titularului, a preluat temporar activitatea cabinetului;
- f) medicilor persoane fizice/cabinetelor cu personalitate juridică aflate în aceeași clădire și/sau cu spații comune în diviziune.

Art. 12. — Intenția/oferta de cesionare se notifică în mod obligatoriu Colegiului Medicilor din România, care are obligația să o afișeze atât la sediul propriu, cât și la sediile colegiilor județene ale medicilor, respectiv al municipiului București, pe o perioadă de 15 zile de la data primirii.

Art. 13. — Intenția/oferta de cesionare se poate publica în presa medicală și nemedicală centrală și locală sau poate fi făcută cunoscută prin orice alt mijloc de comunicare considerat oportun.

Art. 14. — La întocmirea actelor se vor respecta prevederile legale în vigoare care reglementează aceste situații, cu îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 6.

Art. 15. — Începând cu data aderării României la Uniunea Europeană, numai medicii confirmați în specialitatea medicină de familie pot prelua activitatea unui praxis de medicină de familie, în formele de organizare prevăzute de lege.

Art. 16. — Pentru a nu produce perturbări în activitatea de asistență medicală primară, persoana fizică sau juridică prevăzută la art. 6 va prelua contractele în derulare care fac parte din patrimoniul de afecțatiune profesională, care au ca obiect angajații, clientela, furnizorii de servicii și utilități.

Art. 17. — În cazul decesului titularului cabinetului cu un singur medic, preluarea activității se face în următoarele condiții:

a) dacă moștenitorii legali îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 6, aceștia pot prelua activitatea cabinetului;

b) dacă moștenitorii legali nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 6, aceștia pot decide în conformitate cu art. 5 asupra modalității de preluare a activității de către un medic de familie care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 6 sau pot decide, cel puțin, angajarea unui medic de familie înlocuitor pentru o perioadă determinată. Termenul maxim pentru definitivarea preluării activității cabinetului de către un nou medic este de un an de la decesul fostului titular. Dacă în această perioadă situația nu se reglementează, autoritățile locale, în colaborare cu autoritățile de sănătate publică la care este înregistrat cabinetul, vor întreprinde toate demersurile prevăzute de

lege privind înființarea unui nou cabinet de medicină de familie de către un nou titular;

c) dacă nu există moștenitori legali, autoritățile locale, în colaborare cu autoritățile de sănătate publică la care este înregistrat cabinetul, vor întreprinde toate demersurile prevăzute de lege privind înființarea unui nou cabinet de medicină de familie de către un nou titular. Pentru o perioadă de maximum un an activitatea poate fi preluată de către un medic de familie înlocuitor;

d) dacă nu există moștenitori legali și infrastructura, precum și alte elemente ale fondului comercial al cabinetului s-au aflat în proprietatea medicului defunct, situația acestora se reglementează în conformitate cu legea.

Art. 18. — În cazul decesului titularului unui cabinet component al unei structuri de organizare asociative, dacă nu sunt prevederi exprese în statutele unităților sanitare cu personalitate juridică, respectiv în contractele de asociere, se aplică prevederile art. 17.

Art. 19. — Direcția generală politici, strategii și managementul calității în sănătate din cadrul Ministerului Sănătății Publice, autoritățile de sănătate publică județene și a municipiului București, precum și medicii de familie/cabinetele de medicină de familie interesați vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 20. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 2 noiembrie 2006.
Nr. 1.322.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

ORDIN

privind stabilirea onorariilor pentru serviciile prestate de către experții medicali

Având în vedere prevederile alin. (4) al art. 669 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice,
văzând Referatul de aprobare al Secretariatului de Stat pentru Relația cu Parlamentul și Sindicatele nr. E.N. 6.426/2006,

ministrul sănătății publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu data prezentului ordin se aprobă onorariile pentru serviciile prestate de către experții medicali, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Onorariile pentru serviciile prestate de către

experții medicali, menționate în anexă, se stabilesc în raport cu complexitatea cazului expertizat și sunt suportate de partea interesată.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 9 noiembrie 2006.
Nr. 1.356.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

O R D I N

pentru acceptarea amendamentelor la Codul internațional de management pentru exploatarea în siguranță a navelor și pentru prevenirea poluării (Codul I.S.M.), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.179(79) a Comitetului Securității Maritime la 10 decembrie 2004

În temeiul prevederilor art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 pct. 17 și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se acceptă amendamentele la Codul internațional de management pentru exploatarea în siguranță a navelor și pentru prevenirea poluării (Codul I.S.M.), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.179(79) a Comitetului Securității Maritime la 10 decembrie 2004, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de transport naval și Autoritatea Navală Română vor lua măsurile necesare pentru punerea în aplicare a amendamentelor prevăzute la art. 1.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Radu Mircea Berceanu

București, 1 noiembrie 2006.
Nr. 2.017.

ANEXĂ

REZOLUȚIA MSC.179(79) a Comitetului Securității Maritime (adoptată la 10 decembrie 2004)

ADOPTAREA AMENDAMENTELOR la Codul internațional de management pentru exploatarea în siguranță a navelor și pentru prevenirea poluării (Codul I.S.M.)

Comitetul Securității Maritime,
ținând cont de art. 28(b) al Convenției Organizației Maritime Internaționale privind funcționarea Comitetului Securității Maritime,

luând în considerare Rezoluția A.741(18), prin care Adunarea a adoptat Codul internațional de management pentru exploatarea în siguranță a navelor și pentru prevenirea poluării (*Codul I.S.M.*), care a devenit obligatoriu în cadrul cap. IX din Convenția internațională privind siguranța vieții umane pe mare (SOLAS) din 1974, denumită în continuare *Convenția*,

luând, de asemenea, în considerare art. VIII(b) și regula IX/1.1 din Convenție privind procedura de amendare a Codului I.S.M.,

luând în considerare, în cadrul sesiunii 79, amendamentele la Codul I.S.M. care au fost propuse și transmise în acord cu art. VIII(b)(i) al Convenției,

1. adoptă, în conformitate cu art. VIII(b)(iv) al Convenției, amendamentele la Codul I.S.M., al căror text este cuprins în anexa la prezenta rezoluție;

2. determină, în conformitate cu art. VIII(B)(vi)(2)(bb) al Convenției, că amendamentele trebuie considerate ca fiind acceptate pe 1 ianuarie 2006, dacă nu cumva, anterior acestei date, mai mult de o treime dintre guvernele contractante la Convenție sau guvernele contractante a căror flotă comercială însumată constituie nu mai puțin de 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale au informat despre obiecțiile lor la amendamente;

3. invită guvernele contractante să ia notă că, în conformitate cu art. VIII(b)(vii)(2) al Convenției, amendamentele vor intra în vigoare la 1 iulie 2006, în urma acceptării lor în acord cu paragraful 2;

4. cere secretarului general, în conformitate cu art. VIII(b)(v) al Convenției, să transmită copiile certificate ale prezentei rezoluții și textul amendamentelor conținut în anexă tuturor guvernelor contractante la Convenție;

5. în plus, cere secretarului general să transmită copii ale acestei rezoluții și ale anexei sale membrilor Organizației Maritime Internaționale, care nu sunt guverne contractante la Convenție.

ADOPTAREA AMENDAMENTELOR
la Codul internațional de management pentru exploatarea în siguranță a navelor și pentru prevenirea poluării
(Codul I.S.M.)

Apendice
Formularele „Document de conformitate” și „Certificat de management al siguranței”

1. În formularul „Document de conformitate”, următoarea nouă secțiune este inserată între secțiunea care începe cu cuvintele „Acest document de conformitate este valabil până la” și secțiunea care începe cu cuvintele „Eliberat la”:

„Data încheierii inspecției pe care se bazează acest certificat: ”
(zi/lună/an)

2. În formularul „Certificat de management al siguranței”, următoarea nouă secțiune este inserată între secțiunea care începe cu cuvintele „Acest certificat de management al siguranței este valabil până la” și secțiunea care începe cu cuvintele „Eliberat la”:

„Data încheierii inspecției pe care se bazează acest certificat: ”
(zi/lună/an)

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

privind aprobarea Calendarului mișcării personalului didactic de predare și pregătire/instruire practică din învățământul preuniversitar pentru anul școlar 2007—2008

În baza prevederilor art. 141 lit. p) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (3) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 223/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Calendarul mișcării personalului didactic de predare și pregătire/instruire practică din învățământul preuniversitar pentru anul școlar 2007—2008, cuprins în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală managementul resurselor umane din cadrul Ministerului Educației și Cercetării și inspectoratele școlare vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Mihail Hărdău

București, 13 noiembrie 2006.

Nr. 5.601.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**pentru aprobarea Metodologiei privind mișcarea personalului didactic de predare și pregătire/instruire practică din învățământul preuniversitar**

În baza prevederilor art. 9, 127, 128 și 141 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 7, 9, 10, 13, 14, 16, 43, 44 și 45 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 223/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind mișcarea personalului didactic de predare și pregătire/instruire practică din învățământul preuniversitar, cuprinsă în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală managementul resurselor

umane din cadrul Ministerului Educației și Cercetării și inspectoratele școlare vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Mihail Hărdău

București, 13 noiembrie 2006.
Nr. 5.602.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind aprobarea Metodologiei de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea posturilor didactice/catedrelor declarate vacante în unitățile de învățământ preuniversitar din județele nominalizate în Hotărârea Guvernului nr. 1.942/2004**

În baza prevederilor art. 141 lit. p), ale art. 142 lit. g) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 1.942/2004 privind nominalizarea județelor-pilot care vor aplica noul sistem de finanțare și administrare a unităților de învățământ preuniversitar de stat și al Hotărârii Guvernului nr. 223/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea posturilor didactice/catedrelor declarate vacante în unitățile de învățământ preuniversitar din județele nominalizate în Hotărârea Guvernului nr. 1.942/2004, cuprinsă în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Cu data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice dispoziție contrară.

Art. 3. — Direcția generală managementul resurselor umane din cadrul Ministerului Educației și Cercetării și inspectoratele școlare vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Mihail Hărdău

București, 13 noiembrie 2006.
Nr. 5.603.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

R E P U B L I C Ă R I

L E G E A Nr. 186/2003 privind susținerea și promovarea culturii scrise*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta lege instituie cadrul juridic pentru susținerea și promovarea culturii scrise.

(2) În sensul prezentei legi, prin *cultură scrisă* se înțelege domeniul de referință care cuprinde cărți, reviste și alte publicații, având caracter literar-artistic, tehnico-științific, editate pe orice fel de suport.

Art. 2. — De prevederile prezentei legi beneficiază activitățile de creație, producție editorială, tipografică, de difuzare și promovare a culturii scrise.

Art. 3. — Nu fac obiectul prezentei legi tipăriturile de informare publicitară, publicațiile de modă, de decorațiuni interioare, de sport, de informare din domeniul televiziunii și al radiodifuziunii, cotidienele sau periodicele care nu au incidență cu domeniul de referință prevăzut la art. 1, almanahurile, horoscoapele, calendarele, publicațiile pornografice, cele destinate jocurilor de noroc și publicațiile de rebus.

CAPITOLUL II

Măsuri de susținere a culturii scrise

Art. 4. — (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și instituțiile publice pot acorda sprijin financiar, parțial sau integral, singure ori în parteneriat, pentru editarea unor publicații din categoria celor prevăzute la art. 1.

(2) Stabilirea publicațiilor pentru care urmează să se acorde sprijin financiar se face prin selecție de oferte în baza propunerilor comisiilor special constituite în acest scop, de către autoritățile sau instituțiile publice prevăzute la alin. (1); ofertele sunt formulate de edituri și de redacțiile publicațiilor.

(3) În localitățile unde o minoritate etnică depășește pragul de 20% din totalul populației, din comisiile constituite de autoritățile locale, în conformitate cu prevederile alin. (2), vor face parte și reprezentanți ai minorității respective.

(4) În bugetele autorităților administrației publice centrale și locale, precum și ale instituțiilor publice pot fi prevăzute, în mod distinct, fonduri pentru acordarea de sprijin financiar în vederea editării de cărți, reviste și alte publicații din categoria celor prevăzute la art. 1.

(5) Sumele reprezentând sprijinul financiar acordat pot acoperi costurile de editare și drepturile de autor, până la integral.

Art. 5. — (1) Finanțarea nerambursabilă a editării de lucrări din categoria celor prevăzute la art. 1, prin comandă de stat, se asigură din bugetul propriu al Administrației Fondului Cultural Național, instituție publică, cu personalitate juridică, aflată în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor, care funcționează potrivit legii.

(2) Comanda de stat va avea ca prioritate realizarea de enciclopedii, tratate, dicționare, atlase, ediții critice ale scriitorilor clasici români și străini, ediții definitive de autor, debut literar și literatură pentru copii.

(3) Fondurile necesare pentru asigurarea finanțării prevăzute la alin. (1) sunt prevăzute distinct, cu această destinație, în bugetul Administrației Fondului Cultural Național.

Art. 6. — (1) Acordarea de finanțare nerambursabilă, potrivit prevederilor art. 5, se face prin selecție de oferte, în baza propunerilor comisiei de evaluare și selecție special constituite în acest scop.

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) se organizează și funcționează sub coordonarea Administrației Fondului Cultural Național, în condițiile legii.

Art. 7. — (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și instituțiile publice pot aloca resurse financiare pentru achiziționarea de cărți și abonamente la reviste din categoria celor prevăzute la art. 1 pentru bibliotecile aflate în subordinea lor.

(2) Propunerile privind achizițiile de cărți și abonamentele la reviste se stabilesc de comisiile de evaluare și selecție special constituite în acest scop, de autoritățile sau instituțiile publice prevăzute la alin. (1).

(3) În localitățile unde o minoritate etnică depășește pragul de 20% din totalul populației, din comisiile constituite de autoritățile locale, în conformitate cu prevederile alin. (2), vor face parte și reprezentanți ai minorității respective.

(4) În bugetele autorităților administrației publice centrale și locale, precum și în cele ale instituțiilor publice pot fi prevăzute, în mod distinct, fonduri pentru achiziționarea de cărți și publicații pentru bibliotecile aflate în subordinea sau sub autoritatea lor.

Art. 8. — (1) Ministerul Culturii și Cultelor desfășoară Programul național pentru achiziția de cărți și abonamente

*) Republicată în temeiul art. II din Ordonanța Guvernului nr. 24/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 186/2003 privind promovarea culturii scrise, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 30 ianuarie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 255/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 28 iunie 2006, dându-se textelor o nouă numerotare.
Legea nr. 186/2003 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 19 mai 2003.

la reviste din categoria culturii scrise, în vederea dezvoltării și actualizării colecțiilor din bibliotecile publice aflate sub autoritatea consiliilor locale ori județene.

(2) Cărțile și abonamentele la reviste, care vor face obiectul achiziției conform alin. (1), sunt stabilite de o comisie special constituită în acest scop.

(3) Comisia prevăzută la alin. (2) se organizează și funcționează sub autoritatea Ministerului Culturii și Cultelor și este constituită din specialiști și experți independenți, inclusiv reprezentanți ai minorităților naționale, desemnați pentru fiecare sesiune de selecție de oferte prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(4) Comisia face, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți, propunerile de achiziționare a titlurilor și a abonamentelor la reviste, care vor fi supuse analizei și aprobării ministrului culturii și cultelor.

(5) În formularea propunerilor, comisia va avea în vedere situația calitativă și numerică a colecțiilor existente în bibliotecile publice aflate sub autoritatea consiliilor locale și județene, precum și resursele alocate anual de aceste autorități pentru achiziționarea de cărți și abonamente.

(6) Comisia primește și analizează contestațiile formulate în legătură cu selecția de oferte și face propuneri ministrului culturii și cultelor.

Art. 9. — Resursele financiare pentru desfășurarea programului prevăzut la art. 8 alin. (1) sunt constituite din alocații bugetare, prevăzute distinct cu această destinație în bugetul Ministerului Culturii și Cultelor, precum și din fondurile constituite potrivit art. 23.

Art. 10. — Autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și instituțiile publice pot acorda, pentru realizarea unor proiecte în domeniul culturii scrise, burse de studiu, precum și granturi de studii și călătorie, în țară și în străinătate.

Art. 11. — (1) Institutul Cultural Român, alte instituții publice, precum și autoritățile publice centrale și locale, singure sau în parteneriat, pot acorda sprijin financiar pentru traducerea și/sau editarea, în străinătate, a unor lucrări din categoria celor prevăzute la art. 1.

(2) Valoarea sprijinului financiar prevăzut la alin. (1) poate include plata drepturilor de autor corespunzătoare și costurile de traducere/editare, până la integral.

Art. 12. — (1) Bursele și granturile prevăzute la art. 10, precum și sprijinul financiar prevăzut la art. 11 alin. (1) se acordă pe baza propunerilor formulate de comisii special constituite, în acest scop, de autoritățile și instituțiile publice finanțatoare.

(2) În localitățile unde o minoritate etnică depășește pragul de 20% din totalul populației, din comisiile constituite de autoritățile locale, în conformitate cu prevederile alin. (1), vor face parte și reprezentanți ai minorității respective.

Art. 13. — (1) Sub autoritatea Institutului Cultural Român se înființează și funcționează Comisia pentru promovarea în străinătate a culturii naționale scrise.

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) este constituită pe domenii și este alcătuită din specialiști și experți independenți.

(3) Membrii comisiei prevăzute la alin. (1) sunt desemnați prin ordin al președintelui Institutului Cultural Român.

(4) Regulamentul de organizare și funcționare, procedurile de lucru ale comisiei prevăzute la alin. (1), precum și atribuțiile și competențele acesteia sunt stabilite prin ordin al președintelui Institutului Cultural Român.

CAPITOLUL III

Difuzarea și promovarea

Art. 14. — Difuzarea publicațiilor prevăzute la art. 1 beneficiază pe teritoriul României de serviciile Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. la un tarif de 50% din cel aplicat pentru serviciul de difuzare a imprimatelor.

Art. 15. — (1) În vederea promovării producției editoriale, în bugetul Ministerului Culturii și Cultelor pot fi prevăzute în mod distinct fonduri pentru susținerea organizării în țară a unor festivaluri, târguri, saloane, expoziții de carte, presă și multimedia, inclusiv în colaborare cu organizațiile profesionale ale editorilor și difuzorilor, precum și cu uniunile de creatori recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică.

(2) Institutul Cultural Român, singur sau în colaborare cu Ministerul Culturii și Cultelor, precum și cu organizațiile profesionale ale editorilor, difuzorilor, uniunilor de creatori recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică, poate susține organizarea în străinătate a evenimentelor de genul celor prevăzute la alin. (1).

(3) Pentru organizarea în străinătate a unor festivaluri, târguri, saloane, expoziții de carte, presă și multimedia, în bugetul Institutului Cultural Român, respectiv în cel al Ministerului Culturii și Cultelor, pot fi prevăzute în mod distinct fonduri destinate acestui scop.

(4) Ministerul Educației și Cercetării poate susține financiar organizarea unor evenimente de genul celor prevăzute la alin. (1) și (2), singur sau în parteneriat cu Ministerul Culturii și Cultelor, respectiv cu Institutul Cultural Român.

Art. 16. — (1) În cazul în care reprezentarea României la un târg organizat în străinătate este asigurată numai de organizațiile profesionale ale editorilor și difuzorilor, precum și de uniunile de creatori recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică, Ministerul Culturii și Cultelor și, respectiv, Institutul Cultural Român pot contribui, în limita fondurilor prevăzute la art. 15 alin. (1) și (3), la organizarea standului.

(2) Ministerul Culturii și Cultelor și, după caz, Institutul Cultural Român pot încredința, în condițiile legii, organizarea manifestărilor prevăzute la alin. (1) în țară, respectiv în străinătate, unor organizații profesionale ale editorilor și difuzorilor, precum și uniunilor de creatori

recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică, acordând în acest scop sprijinul financiar necesar.

Art. 17. — Ministerul Culturii și Cultelor și Institutul Cultural Român pot asigura, cu prilejul festivalurilor, târgurilor, saloanelor și expozițiilor internaționale, organizate potrivit art. 15 alin. (2) și art. 16, inclusiv cheltuielile de participare și promovare.

Art. 18. — Guvernul României poate stabili, prin hotărâre, ca anumite evenimente din categoria celor prevăzute la art. 15 să fie declarate de interes național sau internațional, după caz, asigurând distinct susținerea financiară a organizării și desfășurării acestora.

Art. 19. — În bugetele Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Educației și Cercetării și Institutului Cultural Român pot fi prevăzute distinct fonduri destinate achiziționării și expediției publicațiilor prevăzute la art. 1 pentru biblioteci ale comunităților românești, ale institutelor culturale românești, precum și ale lectoratelor de limbă și civilizație română din străinătate.

Art. 20. — (1) Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune difuzează, cel puțin o dată pe săptămână, o emisiune de promovare a publicațiilor prevăzute la art. 1.

(2) Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune acordă un procent de minimum 1% din spațiul destinat publicității pentru promovarea publicațiilor prevăzute la art. 1, aplicând o reducere de 75% față de prețurile practicate pentru publicitatea comercială.

Art. 21. — Autoritățile administrației publice locale acordă o reducere de 50% a tarifelor reprezentând chiria pe metrul pătrat, percepute pentru spațiile comerciale destinate exclusiv difuzării publicațiilor prevăzute la art. 1, precum și pentru spațiile destinate publicității acestora.

CAPITOLUL IV

Aspecte fiscale

Art. 22. — (1) Pentru editarea în străinătate a unor lucrări din categoria celor prevăzute la art. 1, potrivit prezentei legi, plata costurilor reprezentând editarea se face în moneda țării în care se realizează editarea.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), autoritatea administrației publice finanțatoare și, după caz, instituția publică finanțatoare pot acorda un avans de până la 30% din valoarea contractului, în condițiile legii.

Art. 23. — (1) Compania Națională „Loteria Română” — S.A. acordă 0,4% din profitul net pentru achiziția de publicații prevăzute la art. 1 destinate bibliotecilor publice și pentru acordarea unor tichete valorice pentru achiziționarea publicațiilor prevăzute la art. 1 utilizatorilor din bibliotecile publice: elevi, studenți, persoane cu un venit lunar sub nivelul salariului minim pe economie, precum și nevătăzătorilor și surdo-mușilor.

(2) Fondul constituit potrivit prevederilor alin. (1) este gestionat de Ministerul Culturii și Cultelor, prin direcția de specialitate, care asigură și distribuirea tichetelor prin bibliotecile publice.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 24. — Regulamentele de organizare și funcționare, precum și procedurile de lucru ale comisiilor prevăzute la art. 4 alin. (2), art. 7 alin. (2), art. 8 și la art. 12 sunt stabilite prin ordin, respectiv hotărâre a autorității publice centrale sau locale, ori prin dispoziție a conducătorului instituției publice finanțatoare, după caz.

Art. 25. — (1) Editorii au obligația să tipărească, pentru întregul tiraj, numărul internațional standard corespunzător tipului de publicație.

(2) Editorii au obligația să tipărească pe fiecare exemplar al publicației descrierea C.I.P. realizată de Biblioteca Națională a României.

(3) Editorii au obligația să tipărească pe publicațiile lor codul de bare, în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi, și să asigure utilizarea codului de bare în evidența computerizată a vânzărilor și a gestiunii.

Art. 26. — Începând cu anul școlar 2003—2004, Ministerul Educației și Cercetării va include formele de învățământ și disciplinele necesare în domeniile editării, tipăririi, difuzării și promovării publicațiilor.

Art. 27. — Prin derogare de la prevederile art. 11 alin. (3) din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor din patrimoniul regiilor autonome de interes local, cu modificările și completările ulterioare, vânzarea în rate a spațiilor comerciale având destinația de librărie se poate aproba aceluiași cumpărător pentru mai multe spații.

Art. 28. — (1) Încălcarea prevederilor art. 25 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor se face de către angajați ai Bibliotecii Naționale a României, precum și de către alți specialiști împuterniciți în acest scop prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(3) Limitele amenzilor prevăzute la alin. (1) se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(4) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) li se aplică regimul general prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Sumele încasate se constituie ca venit la bugetul Fondului Cultural Național pentru finanțarea nerambursabilă a editării de lucrări din categoria celor prevăzute la alin. (2) al art. 1.

Art. 29. — La data intrării în vigoare a prezentei legi orice dispoziții contrare se abrogă.

Art. 30. — Dispozițiile prezentei legi completează în mod corespunzător:

a) dispozițiile Legii nr. 356/2003 privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului Cultural Român, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 23 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

b) dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 42/2000 privind îmbunătățirea finanțării unor programe, proiecte și acțiuni de dezvoltare sectorială în domeniul culturii*), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2001.

*) Titlul Ordonanței Guvernului nr. 42/2000 a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 18/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 42/2000 privind îmbunătățirea finanțării unor programe de dezvoltare sectorială inițiate de Ministerul Culturii și Cultelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 30 ianuarie 2006, aprobată prin Legea nr. 209/2006.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

